

Rozhodnutí Okresního soud v České Lípě ze dne 28.03.1962, sp. zn. T 39/62, ECLI:CZ:OSCL:1962:T.39.1962.1

Číslo: 26/1962

Právní věta: Řidič, který nesleduje technický stav svěřeného vozidla, zejména účinnost brzd, o nichž je mu známo, že řádně nefungují, porušuje důležitou povinnost, která mu je podle zákona uložena. Pokud zanedbáním této povinnosti na autě, které je v socialistickém vlastnictví, způsobí větší škodu - tj. škodu převyšující 5000,- Kčs - jsou naplněny všechny znaky trestného činu poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 137 tr. zák.

Soud: Okresní soud v České Lípě

Datum rozhodnutí: 28.03.1962

Spisová značka: T 39/62

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Poškozování majetku v socialistickém vlastnictví, Škoda, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 137

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26/1962 sb. rozh.

Řidič, který nesleduje technický stav svěřeného vozidla, zejména účinnost brzd, o nichž je mu známo, že řádně nefungují, porušuje důležitou povinnost, která mu je podle zákona uložena. Pokud zanedbáním této povinnosti na autě, které je v socialistickém vlastnictví, způsobí větší škodu - tj. škodu převyšující 5000,- Kčs - jsou naplněny všechny znaky trestného činu poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 137 tr. zák.

(Rozhodnutí okresního soudu v České Lípě z 28. března 1962 - T 39/62)

Okresní soud v České Lípě uznal obžalovaného vinným trestným činem poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 137 odst. 1 tr. zák., jež spáchal tím, že po probdělé noci při černé jízdě nevěnoval se dostatečně řízení nákladního auta Tatra 128, majetku státního statku v Dubé, takže nezjistil technickou závadu na vzduchotlakových brzdách a byl proto mezi obcemi Obora a Doksy, okres Česká Lípa, před uzavřeným železničním přejezdem nucen sjet do příkopu, kde havaroval a na svěřeném autě způsobil škodu kolem 12 000,- Kčs.

Za to byl odsouzen podle § 137 odst. 1 tr. zák., k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců.

Podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. povolil soud podmíněný odklad výkonu tohoto trestu na zkušební dobu tří roků.

Z odůvodnění:

Na podkladě obsahu obžalovacího spisu, výpovědi svědka M., jakož i dalšími přečtenými svědeckými výpověďmi a plným doznáním obžalovaného soud zjistil toto:

Obžalovaný ve večerních hodinách navštívil hostinskou provozovnu v Dubé, kde se zdržel asi do 21 hodin. Poté odešel s M. na návštěvu k dalšímu spoluzaměstnanci a nato obžalovaný s M. se dohodli, že ho obžalovaný zaveze podnikovým autem domů, k tomu však ihned nedošlo a obžalovaný s podnikovým autem spolu s M. jezdili ještě po různých místech. Při tom ve snaze pokračovat dále v jízdě nepodařilo se mu vozidlo nastartovat a musel vyčkat do ranních hodin, až se mu naplní jímka vzduchotlakové brzdy. Druhého dne ráno kolem 6,30 hodin pokračoval v jízdě směrem na Dubou spoléhaje, že potřebného tlaku ve vzduchotlakové jímce docílí během jízdy. Přesto však nesledoval ani tlakoměr, ani přepouštěcí regulátor vzduchotlakového zařízení, ani se jinak nepřesvědčoval, zda brzda je účinná. Když pak přijížděl k uzavřeným železničním závorám mezi obcemi Oborou a Doksy, teprve tehdy zjistil neúčinnost brzd, a aby předešel s ohledem na přijíždějící rychlík dalším následkům, sjel s autem do příkopu po levé straně silnice, kde narazil na můstek železničního přejezdu. Při této havárii nikdo nebyl zraněn, avšak na autě byla způsobena škoda kolem 12 000,- Kčs, nehledě již ani na další ztráty, vzniklé vyřazením vozidla z provozu.

Obžalovaný takto zjištěný skutkový stav v plném rozsahu doznal a ke své obhajobě neuvedl nic podstatného. Kromě jeho doznání je jeho čin prokázán všemi ve věci provedenými důkazy, zejména ohledáním místa nehody, ohledáním vozidla, i dalšími svědeckými výpověďmi. Tímto svým činem naplnil obžalovaný všechny zákonné znaky trestného činu poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 137 odst. 1 tr. zák., neboť tím, že nesledoval technický stav svěřeného vozidla, porušil důležitou povinnost, která mu je podle zákona uložena, a měl předpokládat, že zanedbáním této povinnosti na autě, které je v socialistickém vlastnictví, způsobí větší škodu, k čemuž také došlo. Byl proto obžalovaný uznán vinným, tak, jak ve výroku tohoto rozsudku je uvedeno.

Obžalovaný pochází z rodiny zemědělského dělníka, vyučil se strojním zámečníkem, poté pracoval jako opravář, řidič nákladního auta a nyní pracuje jako traktorista. Na předchozím pracovišti u státního statku v Dubé měl celkem dobrou pracovní morálku, nepožívá však dobré pověsti, neboť jeho rodinné poměry nejsou zcela uspořádané a o obžalovaném je známo, že rád navštěvuje hostince. Dosud byl jednou soudně trestán, a to v roce 1954 krátkým podmíněným trestem odnětí svobody pro nedbalostní delikt, který mu byl amnestií presidenta republiky prominut. Za tohoto stavu lze tedy obžalovanému jako polehčující okolnost přiznat to, že vcelku vedl řádný život pracujícího člověka a polehčovalo mu také, že svým doznáním napomohl objasnění celé věci. Stupeň nebezpečnosti jeho činu pro společnost je však zvyšován tím, že škodu způsobil při černé jízdě, nemaje k použití svěřeného auta žádného povolení. Podle názoru soudu je nutno obžalovaného postihnouti přísnějším trestem odnětí svobody, jehož výkon je však možno podmíněně odložit na delší zkušební dobu tak, aby po delší dobu obžalovanému bylo tak připomínáno, že napříště je nutné, aby bezvýhradně plnil veškeré své povinnosti, zejména též jako řidič a aby zanedbáním těchto povinností nepoškozoval majetek celku. Bude také třeba, aby ve zkušební době obžalovaný prokázal, že nadále hodlá žít jako ukázněný a řádný občan. Pokud by však obžalovaný ve zkušební době nevedl řádný život, bylo by nutné dobrodiní podmíněného odkladu výkonu uloženého trestu mu odejmouti.